

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 7004899726
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7004899726.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ZACHEM, a. s. Strážske, Námestie osloboditeľov 70, 072 22 Strážske, IČO: 31 730 191, právne zastúpený advokátkou Mgr. Zuzana Bdžochová, na adrese Mickiewiczova 6, 811 07, proti žalovanému: Chemko Strážske, a. s. v likvidácii, Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 31 724 582, právne zastúpený advokátom Anton Pirč, s. r. o., Štrbská 4, 040 01 Košice, IČO: 36 855 910, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/91/2011-332 zo dňa 11. júla 2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. septembra 2011 č. k. 5Cbs/14/2004-323 a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. augusta 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-318 jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie právnej zástupkyne žalobcu o d m i e t a .

Odôvodnenie

1/ Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5Cbs/14/2004-318 zo dňa 04. 08. 2011 rozhodol tak, že uložil advokátke Mgr. Zuzane Bdžochovej, na adrese Mickiewiczova č. 6, 81 107 Bratislava, poriadkovú pokutu 400,- Eur s tým, že túto je povinná zaplatiť na účet Krajského súdu v Košiciach č. XXXXXXXXXXX/XXXX, Národná banka Slovenska, VS: XXXXXXXXXXXX, KS: XXXX.

2/ V dôvodoch uznesenia uviedol, že právnej zástupkyne žalobcu súd uložil na pojednávaní dňa 16. 03. 2010, aby do 15 dní predložila súdu kópiu podaní žalobcu na ústavný súd, ktoré súvisia s prejednávanou vecou, ktorú povinnosť si právna zástupkyňa žalobcu nespĺnila, i keď súd ju opätovne vyzval. Krajský súd v Košiciach mal za preukázané, že právna zástupkyňa žalobcu výzvu súdu prevzala, ale na výzvu a urgenciu vôbec nezareagovala, i keď bola upozornená na to, že jej môže byť uložená poriadková pokuta. Krajský súd v Košiciach s odkazom na § 53 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku jej preto poriadkovú pokutu uložil.

3/ O odvolaní právnej zástupkyne žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5Obo/91/2011-332, zo dňa 11. júla 2012 tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 07. 09. 2011 č. k. 5Cbs/14/2004-323, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04. 08. 2011 č. k. 5Cbs/14/2004-318 potvrdil.

4/ V dôvodoch uznesenia konštatoval, že konajúci súd na pojednávaní, konanom dňa 16. marca 2010, uložil žalobcovi predložiť kópie požadovaných podaní na Ústavný súd o neplatnosti týchto rozhodnutí dovolacieho súdu, týkajúcich sa konania Mgr. H. R. (č. I. 204.).

Uviedol, že právna zástupkyňa žalobcu proti uzneseniu neprotestovala, ale túto povinnosť nespĺnila a ani nereagovala na urgenciu výzvy, ktorú prevzala 15. 11. 2010. K tvrdeniu právnej zástupkyne žalobcu ohľadne skutočnosti, že požadované doklady môže predložiť iba so súhlasom klienta s poukazom na § 124 O. s. p., odvolací súd uviedol, že citované ustanovenie je v danom prípade bezpredmetné, že požadované kópie súdom prvého stupňa nie sú utajované skutočnosti. Odvolací súd preskúmal aj argumenty odvolateľky podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o advokácii, § 23 ods. 1 a § 23 ods. 3, ktoré v danom prípade označil taktiež za irelevantné. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, dôvody právnej zástupkyne žalobcu vyhodnotil za také, ktoré nezakladajú dôvodnosť jej odvolania a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

5/ Proti tomuto uzneseniu s vyznačenou právoplatnosťou 20. 09. 2012, podala právna zástupkyňa žalobcu, dovolanie podaním doručeným súdu 23. 10. 2012 a navrhla jej dovolaniu v plnom rozsahu vyhovieť.

6/ Prípustnosť dovolania označila ustanovením § 241 ods. 2 písmeno a/, b/, c/ O. s. p. a ustanovením § 237 písmeno f/ O. s. p. Citovala výzvu konajúceho súdu zo dňa 02. 09. 2011, ktorú súd doručil na jej adresu a výzvu zo dňa 25. 10. 2010, ktorú adresoval jej, v ktorej konajúci súd nesprávne uviedol, že ju opätovne vyzval na predloženie požadovaných dokladov. S odôvodnením v napadnutom uznesení zo dňa 04. 08. 2011, že Krajský súd v Košiciach jej uložil predložiť doklady na pojednávaní konanom dňa 16. 03. 2010, nesúhlasila, keďže na tomto pojednávaní túto povinnosť konajúci súd uložil žalobcovi, a nie jej. V tejto súvislosti napádala aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 07. 2012, kde odvolací súd uviedol, že právna zástupkyňa neprotestovala s uložením povinnosti predložiť požadované doklady, ale ani túto povinnosť nespĺnila. Z uvedeného dôvodu podľa dovolateľky povinnosť predložiť doklady nebola uložená jej, ale žalobcovi, čo je v rozpore s obsahom spisu. V tejto súvislosti citovala ustanovenie § 49 ods. 1 O. s. p., a pokiaľ konajúci súd v zmysle tohto ustanovenia nepostupoval, ale povinnosť predložiť doklady uložil priamo žalobcovi, tak nesprávne v odôvodnení uznesenia uviedol, že postup súdu sťažovala právna zástupkyňa žalobcu.

7/ Odôvodnenie dovolania právna zástupkyňa žalobcu dôvodila aj tým, že povinnosť predložiť doklady sa netýkala listín súvisiacich s týmto sporom, a ani nemala k nim prístup. Súčasne išlo o doklady, kde existovala povinnosť zachovávať mlčanlivosť. Opodstatnenosť pokuty za nesplnenie výzvy označila za spochybňujúcu tým, že predložením listiny by porušila základné zákonné právo advokáta a zároveň podanie žalobcu, adresované na Ústavný súd, nemožno považovať za listinu preukazujúcu tvrdenie žalovaného vo veci samej. Podľa dovolateľky išlo o neúčelnú požiadavku, nadbytočnú pre dokazovanie, a preto nemožno nesplnenie takejto povinnosti považovať za sťaženie postupu súdu. Podľa jej názoru konala v súlade so zákonom, a teda dôvod na uloženie pokuty neexistoval. V závere dovolania poukazovala na ústavný nález Ústavného súdu SR I. ÚS 26/94, podľa ktorého každé konanie súdu alebo iného orgánu je v rozpore ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú ochranu porušením doplniť.

8/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“), ako súd odvolací podľa zákona § 35 zákona č. 160/ 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej C. s. p.), po zistení, že dovolania včas podala advokátka (§ 429 ods. 2 písmeno a/ C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok odmietol.

9/ Predmetom dovolania zo dňa 19. 10. 2012 je uznesenie 5Obo/91/2011-332 zo dňa 11. júla 2012, teda ide o uznesenie, ako aj dovolanie datované za účinnosti O. s. p.

10/ Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bola vec predložená na rozhodnutie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, Krajským súdom v Košiciach dňa 07. 09. 2018, teda už za účinnosti C. s. p., účinného od 01. 07. 2016.

11/ Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.).

12/ Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 veta prvá C. s. p.).

13/ Z ustanovenia § 236 O. s. p., účinného v čase podaného dovolania, je zrejmé, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

14/ Z ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p., s poukazom na ktoré právna zástupkyňa ,prípustnosť dovolania označila vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

15/ Z obsahu spisu je zrejmé, že Mgr. Bdžochová bola žalobcom splnomocnená na zastupovanie dňa 06. 06. 2008, ktoré splnomocnenie prijala dňa 10. 06. 2008 (list v spise 91). Zo zápisnice z pojednávania, konaného dňa 16. 03. 2010 (list v spise 202) je jednoznačné, že pojednávania sa zúčastnila, a teda bola informovaná ako právna zástupkyňa žalobcu o uložení povinnosti, predložiť požadované doklady súdu. Je pravdou, že na pojednávaní k uloženiu tejto povinnosti nereagovala. ako aj, že na výzvy súdu ohľadne predloženia požadovaných dokladov už adresovaných priamo na jej adresu nereagovala a o nemožnosti splnenia tejto povinnosti konajúci súd neinformovala žiadnym prípisom. Prvýkrát k povinnosti uloženej súdom sa vyjadrila v odvolaní o uložení pokuty.

16/ Skutočnosť, že konajúci súd nesplnenie tejto povinnosti posúdil ako sťaženie postupu súdu s následkom uloženia pokuty podľa ustanovenia § 53 ods. 1 O. s. p., sa nedá považovať za odňatie možnosti konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písmeno f/ O. s. p., ktorým ustanovením právna zástupkyňa žalobcu prípustnosť dovolania označila.

17/ Uloženie pokuty právnemu zástupcovi účastníka konania pre nesplnenie povinnosti uloženej súdom, nie je odňatím možnosti konať účastníkovi konať pred súdom.

18/ S poukazom na uvedené prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písmeno f/ O. s. p. daná v konkrétnej veci daná nie je.

19/ Kedy je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, je upravené v ustanovení § 239 O. s. p. Prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu z tohto ustanovenia nevyplýva.

20/ Prípustnosť dovolania z ustanovení § 241 ods. 2 písmeno a/, b/, c/. O. s. p., ktorým právna zástupkyňa žalobcu v dovolaní prípustnosť dovolania proti uzneseniu uložení poriadkovej pokuty vyvodzuje, nie je taktiež daná, keďže nejde o dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 239 O. s. p. a ani ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p.

21/ Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písmeno c/ C. s. p.).

22/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) preto dovolanie právnej zástupkyne žalobcu odmietol.

23/ Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.